No. 5829.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te Amsterdam, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitensteden franko p. p. *f* 6.00.
Brieven, *Gelden*, enz. franko te adresseeren aan „het Bureau de Tijd."

DONDERDAG 8 DECEMBER.

Advertentiën van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 7 December.

De Tweede Kamer is gisteren met vluggen tred door de overige onderdeelen der begrooting van Binnenlandsche Zaken gestapt. De heer Wintgens heeft getracht *f* 8000 voor Utrecht te verkrijgen tot aankoop van een astronomiesch instrument; maar de Kamer heeft dit verworpen. Utrecht zal geduld moeten hebben tot het volgende jaar. De Kamer had dit jaar iets verrigt voor Leiden, o. a. door de goedkeuring der in de vorige zitting veel besprokene splitsing van den leeraarstoel voor Nederlandsche taal en vaderlandsche letterkunde. Zij meent daardoor genoeg gedaan te hebben, om blijk te geven van hare belangstelling in den bloei van het hooger onderwijs. Eene uitgaaf van *f* 8000 voor den aankoop van een astronomiesch instrument, waaraan men te Utrecht behoefte heeft, kon er niet meer bij. Als wij 't wel verstaan hebben, dan is er zelfs in de Kamer beweerd, dat wij in ons land aan één goed observatorium genoeg hebben. Als dat de meening der Kamer is, hetgeen niet blijkt, dan zou er voor Utrecht geen uitstel maar afstel gegeven zijn. Overigens valt er nog aan te merken, dat de heer van [illegible]evell de aangevraagde koncessie tot ontginning der steenkolen-mijnen in Limburg op nieuw heeft ter spraak gebragt. Hij heeft doen uitkomen, gelijk ook de heer van Wintershoven, dat de *minister van Financiën* de koncessie tegenover den *minister van Binnenlandsche Zaken* tegenhoudt. Er is alzoo verschil van meening tusschen de twee ministers, die beide tegenwoordig waren en dit niet ontkend hebben. Het bleek intusschen, en het was de wensch der beide sprekers, dat de minister van *Binnenl. Zaken* over de kleine belangen van zijn kollega voor Financiën zal heenstappen. De minister van Binnenlandsche Zaken heeft ten slotte medegedeeld, dat er plan bestaat om in het volgend jaar een telegraafkabel door de Zuiderzee te leggen. Eene verbinding van Harlingen met Heerenveen zal in overweging worden genomen.

De beraadslaging in het algemeen over de begrooting van Hervormde Eeredienst levert niets nieuws. Telken jare komen daarbij dezelfde klagten terug. De Staat namelijk behoudt een zeer uitgebreid en bemoeizuchtig gezag over de hervormde gezindte, zoodat deze, zoo in het beheer harer goederen, als in de benoeming harer predikanten, de medewerking van den Staat ondergaan moet. De heer Elout van Soeterwoude meent, zeer te regt, dat te dien aanzien de hervormde gezindte — Kerk zegt hij, maar dat is eene vergissing, alhoewel hij herhaaldelijk op het woord drukt — bij de andere kerkgenootschappen achter staat. De heer Mackay spreekt zich nog sterker uit en zegt van den band, die de hervormde gezindte aan den Staat koppelt, dat de gezindte daardoor in de voogdijschap van den Staat wordt gehouden; hij wenscht de Katholieke Kerk geluk dat zij vrij is. Het is niet onaardig dergelijke klagten, die bekentenissen zijn, uit den mond der ijveraars te vernemen, welke in de Synode van Dordt hun papieren Paus erkennen en daaraan vasthouden. Men moet nooit vergeten dat de hervormden van de Kerk zijn afgevallen om vrij te worden. Wat is er gebeurd? Dat zij het juk der Kerk afschuddende het juk van den Staat hebben aanvaard en na drie eeuwen nog vruchteloos onder dat juk verzuchten naar een vrijheid, welke de Katholieke Kerk bezit, maar die niet het deel schijnt te kunnen te worden van de hervormde gezindte. Wat verhindert dat de hervormde gezindte niet vrij wordt, zelfs niet onder onze vrijzinnige Grondwet van 1848? Het is nergens met ronde woorden gezegd; maar desniettemin geeft men 't genoegzaam te vermoeden. Het schijnt dat de hervormden zelven niet volkomen vrij willen zijn van den Staat. Indien zij begeerden ontslagen te worden van alle staatsbanden, niets zou gemakkelijker tot stand te brengen zijn. Zij hebben de Grondwet voor zich, de meerderheid om te besluiten wat zij willen, en des noodig de hulp der Katholieken, die hun ter zijde zullen staan. Wat zou er ontbreken, om de hervormde gezindte vrij te maken? immers niets anders dan de wil der hervormden, die niet verkiezen vrij te zijn? De minister van Eeredienst, de heer Bosscha, geeft het te kennen in zijn antwoord aan de heeren Elout en Mackay. Er is, zegt hij, „verschil in den toestand der Protestantsche en Katholieke Kerk. In de Roomsch-Katholieke Kerk is het klerikaal gezag hiërarchiesch geregeld. Maar onze hervormde gemeenten kunnen niet afwijken van het republikeinsche beginsel, dat aan de Protestantsche Kerk ten grondslag ligt, zonder hare moeder, de hervorming, te verloochenen: geen klerikaal gezag, maar vrijheid en zelfstandigheid van de individuën; hierop behoort de hervormde Kerk gegrond te zijn." Ziedaar de omschrijving, welke wij vinden in het beknopt verslag, dat voor ons ligt. Regt duidelijk is dat niet. En in zekeren zin heeft de heer Thorbecke te regt aangemerkt, dat de kwestie van het republikeinsch beginsel hier niets afdoet. Nogtans, al is het woord niet gezegd, men geeft toch te raden dat de hervormden meer vertrouwen stellen in het beheer van den Staat, dan in de administratie van hare eigene gezindte. Men zou, dunkt ons, er uit mogen afleiden dat de hervormde gezindte zich niet in staat acht om zich zelve te besturen en uit dien hoofde de voogdijschap van den Staat aanvaard heeft en behoudt.

Wij herinneren ons te dezer gelegenheid een merkwaardig woord, dat door wijlen Z. M. Koning Willem II moet zijn gezegd, ten tijde dat de kwestie van het *placet* hangende was. Men wilde toen aan de Katholieke Kerk het *placet* opdringen, omdat de hervormde gezindte onder het *placet* staat. De Koning, aan wien men dat argument voorwierp, moet geantwoord hebben, dat de zaken niet gelijk stonden. Wij staan niet in voor de woorden, maar meenen te mogen verzekeren dat altans de zin wordt teruggegeven. Het kwam neêr op hetzelfde, wat gisteren door den heer Bosscha is gezegd. De Katholieke Kerk is hierarchiesch georganizeerd en kan zich-zelve regeren. Elke inmenging van den Staat is daar schadelijk. Maar de hervormde gezindte mist die hierarchie en is daarom onvermogend om zich-zelve te regeren. De Staat bewijst haar derhalve eene dienst met het bestuur voor haar op te vatten. Mogt hij dat bestuur loslaten, de Hervormde gezindte zou weldra uit elkander vallen." In allen geval, wat daarvan ook zij, het schijnt dat de Hervormde gezindte de voogdij van den Staat niet wil ontberen, omdat zij, te regt of te onregt, meent dat zij ze niet kan ontberen. Indien daartegen verzet gehoord wordt, het komt slechts van de anti-revolutionnairen, niet omdat zij tegen de inmenging van den Staat zijn; — het tegendeel is waar, al hun streven op politiek gebied heeft geen ander doel gehad, dan om den Staat op het gebied der Kerk, in hunnen zin, te doen werken. Maar de Staat bestuurt in den liberalen zin, die de bovenhand heeft in de Synode. Dat is het euvel. In dezen stand der zaak begrijpt men dat eene afschaffing van het departement van Eeredienst eene gewenschte zaak is, die jaarlijks op het tapijt komt, zonder ooit vorderingen te maken. Integendeel, de heer Thorbecke heeft de juiste opmerking gemaakt, dat de kwestie in tegenovergestelden zin vooruitgaat. Vroeger werd er van regeringszijde gezegd dat de departementen slechts zouden worden behouden totdat de kerkgenootschappen zich zouden hebben georganizeerd. Thans verklaart de heer Bosscha dat aan het zelfstandige beheer van de hervormde gezindte zonder staatsvoogdijschap niet te denken valt.

Ook het kollatie-regt is besproken. De minister schijnt geen plan te hebben om dat van wege den Staat los te laten. Hij beroept zich op het beginsel, dat dit regt zijn oorsprong heeft in eene burgerlijke transaktie, en daarom een burgerlijk regt, niet een staatsregt is. Dat doet intusschen, wat de bemoeijing van den Staat betreft, niets ter zake. De Staat kan immers afstand doen van de regten, die hij door het civiel regt heeft verkregen. Daardoor zouden natuurlijk niet de partikuliere regten, die aan den Koning of aan andere ingezetenen toekomen, vervallen. Deze zouden daardoor niet eens worden bemoeijelijkt, zoo als de minister beweert. Het zijn uitvlugten, dat is blijkbaar, om een zaak te kleuren, waarvan men de ronde waarheid niet zeggen kan.

Ten slotte is ook nog gesproken over de verzoeken van de afgescheidenen om aan te zitten aan den disch der begrooting. De minister heeft daartegen bezwaar. Hij zegt, als wij de afgescheidenen op eene lijn stellen met de andere erkende genootschappen, dan weten wij waar wij beginnen, maar niet waar wij zullen eindigen. Hij vreest dat de afscheidingen zich zullen vermeerderen, en dat er afgescheidenen zullen komen van afgescheidenen. Reeds nu zijn er dusdanigen, namelijk de Broeders onder 't kruis. Deze bezorgdheid van den minister is, met het oog op de schatkist, niet zonder grond. In den toestand van verdeeldheid, van twist en tweespalt, die de hervormde gezindte verteert, zullen de afscheidingen zich niet weinig vermenigvuldigen, als het eenmaal is uitgemaakt, dat zij kunnen scheiden ten koste van den Staat. Men mag zich dan met het ongewenscht vooruitzigt vleijen dat de begrooting van Eeredienst binnen den loop van een vierde eeuw zal zijn verdubbeld. Dat men daartegen opziet, laat zich begrijpen. Evenwel, het is welligt niet onmogelijk de afgescheidenen te helpen, zonder zich in de toekomst te binden aan de afscheidingen, die zich later zouden kunnen vermenigvuldigen. Indien dat te vinden is; dan zien wij er geen al te groot bezwaar in, dat men aan de uitgedrukte verlangens voldoet.

Wij vernemen met genoegen, dat onder de ingezetenen dezer stad een adres aan de Eerste Kamer der Staten-Generaal, betreffende de spoorwegen, circuleert, dat bovendien gedurende eenigen tijd bij de boekhandelaren M. Schooneveld & Zoon, Beursstraat, Blikman & Sartorius, Dam, J. C. Spijker Az., Regulierplein, W. Willems, Vijzelstraat, de Erve Wijsmuller, Huidenstraat, J. H. & G. van Heteren, Hartenstraat, H. T. Leepel, Heerenstraat alhier, ter teekening zal liggen. Het adres is van den volgenden inhoud:

„De ondergeteekenden, allen ingezetenen der gemeente Amsterdam, hebben met diep leedwezen vernomen, dat het wetsontwerp tot bekrachtiging van eenige artikelen van de verleende concessien tot den aanleg en de exploitatie van den Noorder- en Zuiderspoorweg door de Tweede Kamer der Staten-Generaal is aangenomen.

„Zij zijn overtuigd, dat niettegenstaande de groote opofferingen, die de Staat zich zoowel terstond als gedurende vele jaren zal moeten getroosten, het algemeen belang bij de verleende concessiën niet is in het oog gehouden.

„Zij wenden zich derhalve thans tot uwe vergadering met het eerbiedig, doch dringend verzoek, dat het uwe vergadering moge behagen bovengenoemd wetsontwerp, dat zich kenmerkt door eene ongelijkmatige bevordering van locale belangen en bovendien met eene uiterst geringe meerderheid van stemmen in de Tweede Kamer der Staten-Generaal, tegen den wensch van een groot deel der natie, is aangenomen, niet te bekrachtigen.

„'t Welk doende.

„Amsterdam, 5 December 1859."

Het adres is, zoo wij met zekerheid vernemen, reeds door verscheidene aanzienlijke ingezetenen onderteekend. Bij de regtmatige belangstelling, die de zaak der spoorwegen alhier heeft opgewekt, bij het diep gevoel van teleurstelling, dat zich in de hoofdstad heeft geopenbaard na de stemming der Tweede Kamer over dit onderwerp, zal het naauwelijks noodig zijn onze stadgenooten aan te sporen, om van hunne adhaesie aan dit adres te doen blijken, door in grooten getale op te komen en het van hunne handteekening te voorzien. Het is voorshands het eenige middel, om te voorkomen dat het ontwerp betreffende de spoorwegen tot wet worde gemaakt. (*H.*)

De Italiaansche korrespondent van het New-Yorksche blad *the Independent* schrijft, onder dagteekening van 14 Okt. ll., het volgende, dat welligt iets kan bijdragen tot oplossing van de vraag, die nog altijd zonder voldoend antwoord is gebleven, waarom Napoleon III zoo plotseling van zijn beroep op de revolutie te Milaan is overgegaan tot den vrede van Villafranca:

„De toestand van het Fransche leger vóór en vooral

ook na den slag bij Solferino was verre van voldoende. Het was slecht voorzien van leeftogt, tien of twaalf duizend man lagen ziek aan den typhus, en, bij de vermeerderende hitte, verspreidde zich de schrikkelijke ziekte hand over hand. Bovendien stak insubordinatie het hoofd op in het Fransche legerkamp. Zij had zich reeds op groote schaal doen voelen na den slag van Magenta; zij werd gaande weg erger, en in die mate, dat bij ééne gelegenheid twee regimenten van de hooggeroemde Zouaven de gegeven orders weigerden te gehoorzamen, en hunnen aanvoerders, die hen naar een gevaarlijk punt wilden doen optrekken, het antwoord gaven: „Laat eerst op hunne beurt de andere troepen opmarcheren, en eens beproeven hoe zij zulke dingen klaar spelen, wij willen niet altijd de verloren hoop zijn." En toen hun kolonel, de vlag grijpende, met den adelaar in top, vooruit ging, in de verwachting dat men dan wel volgen zou: riepen zij hem achterna: „goede reis!" en bleven stok-stijf staan. De troepen waren, naar het schijnt, onder den indruk, dat in al de geleverde veldslagen hun opperbevelhebber in geschiktheid daartoe was te kort geschoten, dat vrij wat meer manschappen waren opgeofferd geworden dan noodig was, en dat hunne voordeelen al te duur waren gekocht geweest. Napoleon kon onder zulke omstandigheden, die hem slechts gedeeltelijk en niet ten volle bekend waren, de moeijelijkheden niet voorbij zien, welke voor zijn voeten lagen, en hij onderteekende de voorloopige bepalingen van Villafranca.

„Ik heb daar even het gebrek aan vertrouwen aangeroerd, dat den Franschen soldaat tegen Napoleon als generaal bezielde. Sedert den slag van Magenta had dit vertrouwen opgehouden, om hetgeen op den dag van dien slag was voorgevallen. Ik heb het feit, dat ik ga verhalen, van de beste hand, van een kapitein van den staf, die het mij onlangs heeft medegedeeld in het bijzijn van zes officieren, die, even als hij, van Solferino terug kwamen en hetgeen hij meldde bevestigden. Hij zeide: „Gij herinnert u de bekende dagorder en den telegram aan de Keizerin, na Magenta? De inhoud daarvan was, „dat eene afdeeling der keizerlijke garde zich met roem had overdekt, dat zij een ganschen dag lang den aanval van veertig duizend Oostenrijkers had wederstaan," enz. Nu, hoe verklaart gij dan, dat, op den volgenden morgen, Mac-Mahon, die pas op het einde van den vorigen dag was aangekomen, al de eer er van kreeg, en tot hertog van Magenta en veldmaarschalk verheven werd?" „Wel" antwoordde ik, „dat was om de tijdige hulp, door hem aan de overwinnende, maar uitgeputte garde gebragt." „Mis", zeide de kapitein, „*et voila comme on écrit l'histoire!* Ik ben er bij geweest, en ik kan u vertellen wat niemand den moed zal hebben in Frankrijk openbaar te maken, ofschoon het de loutere waarheid is. Toen de beruchte dagorder betreffende de garde van het eerste korps, dat van Mac Mahon bekend werd, ontstond er eene groote verbittering, die bijna oversloeg tot rebellie. „„Welnu!"" riep men, „„daar al de krijgsroem altijd aan het lievelings-korps (*le corps chéri*, zoo noemen zij de bevoorregten) gegeven wordt, moeten zij maar alleen vechten! Wij willen geen hand meer uitsteken!""

Vroeg in den morgen ging Mac Mahon, die den toorn zijner soldaten deelde, naar den Keizer en verhaalde hem in welken gemoedstoestand zich zijne troepen bevonden, hem tevens van onregtvaardigheid beschuldigende tegen hen, die inderdaad den slag gewonnen, en hem, den Keizer, uit het grootste gevaar gered hadden. Napoleon stond verbaasd. „„En gij, wat deedt gij dan?"" antwoordde hij; „„waarom kwaamt gij ook zoo laat, nadat ik u zoovele dringende orders had doen toekomen om u te spoeden naar Magenta?"" Daarop verzocht Mac Mahon den keizer hem te volgen, en toonde hem op de plek, vele mijlen ver met de lijken zijner gesneuvelden overdekt, de omstandigheid aan, dat hij, Mac Mahon, de massa der Oostenrijksche armee had moeten bestrijden en overwinnen, om dan Magenta te bereiken en zich met den Keizer te vereenigen; dat, zonder zijne tijdige komst, de Keizer door den vijand zou omsingeld zijn geweest, en eindelijk, dat Napoleon den groven misslag had begaan om datgene, wat hij had bijgewoond, voor den geheelen veldslag te houden, terwijl het er slechts eene episode en het minste deel van was geweest. Daarop was het, en om de mompelende krijgers tot vrede te brengen, dat de Keizer dezen tot hertog en veldmaarschalk verhief; maar van het oogenblik af dat de Keizer de voorbeeldige fout bij Magenta had gemaakt, is er geen enkel officier of soldaat meer in het leger, die nog het minste vertrouwen heeft op het militaire genie van zijn keizer."

De *Amsterdamsche Courant* bevat de volgende waarschuwing:

Wij vernemen, dat te 's Gravenhage een persoon, zich noemende H. G. Cappé, aan de huizen der ingezetenen rondgaat, te koop aanbiedende ingelegd zuur en andere eetwaren, met eene gedrukte cirkulaire, waarbij voorgewendt, dat deze stoffen onschadelijk zijn en gekeurd door den hoogleeraar in de scheikunde te Amsterdam. Wij zijn verzocht te berigten, dat gedurende de laatste Amsterdamsche kermis het gerucht heeft geloopen, dat drie personen zouden zijn overleden ten gevolge van het gebruik van ingelegd zuur van H. G. Cappé, en dat genoemde hoogleeraar toen, als voorzitter van het kollegie van wetenschappelijke keurders te Amsterdam, een reeds vroeger ingesteld onderzoek van de in die kraam voorhanden waren door de keurmeesters heeft doen herhalen, waarbij niets schadelijks gevonden is, doch dat aan genoemden Cappé, op zijn verzoek om een attest, zoo als gemeld kollegie zich in het algemeen tot beginsel heeft gesteld, dit geweigerd is. De ingezetenen van 's Gravenhage of elders worden gewaarschuwd om geen vertrouwen te schenken aan den inhoud van Cappés cirkulaire, daar het vroeger ingestelde onderzoek op de tegenwoordig door hem te koop aangeboden waren niet van toepassing is.

Volgens opgave van het ministerie van Financiën is aan de verschillende kantoren van 's Rijks accijnsen over de maand November jl. op nieuwe rekening ontvangen aan suiker-accijns in hoofdsom, opcenten en kollektief zegel, een bedrag van *f* 27524,48.

Zr Ms fregat met stoomvermogen *Evertsen*, onder bevel van den kapitein ter zee M. C. van Vreeland, is in den avond van den 4n dezer te Lissabon aangekomen. Aan boord was alles wel.

Z. M. heeft op zijn verzoek eervol ontslagen: als burg. der gem. Veere c. a. en Vrouwepolder c. a., mr. B. Fock en aan jhr. mr. F. L. W. de Kock vergunninh verleend tot het aannemen der onderscheidingsteekenen van grootofficier der keizerlijke orde van Medjidié, hem door Z. K. M. den Sultan van Turkije geschonken.

TWEEDE KAMER.

Zitting van Dingsdag 6 December.

In deze zitting zijn de beraadslagingen over de VIIde afdeeling (*Onderwijs*) van het Vde hoofdstuk der Staatsbegrooting voor 1860 (*Departement van Binnenlandsche Zaken*) voortgezet.

Hierbij werd het woord gevoerd door de HH. Wintgens, ter Bruggen Hugenholtz, Storm van 's Gravesande, Kien, Dullert, Sloet tot Oldhuis, Hengst, Wintershoven, van Hoëvell, Westerhoff, Idzerda, Dirks en Olivier.

Na de goedkeuring van art. 1, 2 en 3 der wet en van de beweegredenen, werd hoofdstuk V, waarvan het eindcijfer alsnu beliep *f* 6,874,402.50, met 49 tegen 16 stemmen aangenomen.

Tegen hebben gestemden de HH.: Idzerda, van Franck, van Voorthuysen, van Asch van Wijck, Kien, Westerhoff, ter Bruggen Hugenholtz, Wybenga, van Hall, Thorbecke, van Heukelom, Godefroi, van Hoëvell, Olivier, Kingma en van Foreest.

Over het VIde hoofdstuk (*Departement voor de Zaken der Hervormde Eeredienst*), bragten de HH. Elout van Soeterwoude, de Poorter, Schimmelpenninck van der Oije, Mackay, van Lynden en Thorbecke hun gevoelen uit.

's GRAVENHAGE, 6 Dec. In de heden gehouden zitting van den gemeenteraad heeft de burgemeester medegedeeld, dat de heer direkteur van 's Konings kabinet zich tot hem heeft vervoegd, te kennen gevende, dat Z. M. verhinderd werd de kommissie tot ondersteuning van het adres van adhaezie aan dat van de heeren D. Schretlen en J. B. Maxwills, om koncessie voor een spoorweg van Scheveningen op Gouda, te ontvangen, doch dat het plan Zijner Majesteits hooge belangstelling had getrokken, weshalve Z. M. den minister van Binnenlandsche Zaken door den direkteur had doen aanschrijven: 1°. Dat Z. M. verlangde, dat deze zaak spoedig worde afgedaan; 2°. Dat het Z. M. aangenaam zou zijn, deze zaak in gunstige overweging te nemen.

ROTTERDAM, 6 Dec. Aan de markt van heden waren de prijzen der Boter: 1ste kwal. *f* 46, 2de kwal. *f* 43, 3de *f* 40.

GORINCHEM, 5 Dec. De marktprijzen van heden waren als volgt: Tarwe *f* 8 a *f* 10; Rogge *f* 6.10 a *f* 7; Gerst *f* 5 a *f* 5.70; Haver *f* 2.60 a *f* 3.20; Boonen *f* 7.20 a *f* 7.60; Boter *f* 1.10 a *f* 1.15 het Ned. ℔.; Eijeren *f* 5 de 100 stuks; Aardappelen *f* 2.75 a *f* 3.25.

De aanvoer van vee was groot en de handel zeer levendig, vooral voor het buitenland; de prijzen waren buitengewoon hoog, er werden zelfs kalfkoeijen voor *f* 200 verkocht. Varkens waren weinig aan de markt en werden tot vorige prijzen omgezet. De handel in granen was slap.

De telegraaf van heden meldt het volgende:

MARSEILLE, 6 Dec. Berigten uit Napels van 3 dezer melden, dat op 27 November te Palermo, de kommandeur Manis-Calco, direkteur-generaal der policie op Sicilië, op het plein voor de hoofdkerk, terwijl hij naast zijne vrouw en kinderen stond, met een dolk is doorboord. De moordenaar, die wel gekleed was, is ontsnapt. De wonde van den heer Manis-Calco is ernstig, maar welligt niet doodelijk. De vrees, dat de aanslag door een opstand zou worden gevolgd, is niet verwezenlijkt. Er heerscht rust.

Uit Rome wordt van den 3n December berigt, da[t de] zitting van den Raad van State is geopend. De kardi[naal] di Pietro, prezident der konsulta voor de Finan[ciën] heeft heden den kardinaal Savelli, prezident van [den] Raad van State ontvangen, die hem rondborstig de w[en]schen der vergadering heeft medegedeeld. De Paus h[eeft] geantwoord, dat hij die wenschen in overweging [zal] nemen en trachten daaraan te voldoen.

BUITENLANDSCHE BERIGTE[N]

FRANKRIJK.

PARIJS, 6 Dec. Door de benoeming van lord Cow[ley] tot Engelsch vertegenwoordiger bij het Kongres, zou, zo[o] wordt beweerd, het gewigt 'twelk men aan die bijeenko[mst] gehecht heeft van minder gehalte zijn worden; want, [zoo] wordt aangemerkt, zendt Groot-Brittanje naar Parijs n[och] zijn minister van Buitenl. Zaken, noch den prezident van [den] ministerraad, en evenmin lord Clarendon, die in 1856 [Enge]land op het toen gehouden Kongres vertegenwdigde, [en] zullen welligt ook de andere mogendheden, behalve Fra[nk]rijk en Oostenrijk, zich niet door hunne ministers van B[ui]tenl. Zaken als eerste gevolmagtigden laten vertegenwo[or]digen. Mogt dit het geval zijn dan zouden de leden [van] het Kongres, als minder gezag hebbende, zoo vrij n[iet] in hunne handelingen en gedwongen wezen zich telk[ens] tot hunne goevernementen te wenden alvorens bepa[alde] besluiten te nemen.

Toen de *Times* er krachtig op aandrong dat aan lo[rd] Palmerston den last zou worden opgedragen om op [het] Kongres Engelands niet-intervenierende politiek te ve[r]dedigen, had dat blad diens staatsmans bekwaamhe[id] invloed en ondervinding op het oog. Dit heeft ech[ter] niet belet dat, en wel uithoofde der aanstaande openi[ng] van het parlement, en de veelvuldige werkzaamheden [...] anderzins, de eerste minister der koningin van Gro[ot-] Brittanje de zending als vertegenwoordiger op het Ko[n]gres niet heeft kunnen aannemen. Overigens word[en] die redenen slechts als voorwendsels beschouwd en m[en] houdt het er voor dat er andere zijn, die het kabi[net] van St.-James tot dat besluit hebben geleid.

Een uit Londen ontvangen schrijven beweert o. [a.] dat de niet volkomen eensgezindheid van het kabinet [...] de reden van is en lord Palmerston de eenige zou z[ijn] in staat om het zijn homogeniteit te doen behouden. [De] hoofdoorzaak dier oneenigheid zou 't voorstel der herv[or]mingsbill zijn. Anderzijds ziet de heer Milner Gib[son] ongaarne de aanvraag van het goevernement, bij [de] opening van het Parlement te doen, om een kred[iet] van tien of twaalf millioen ponden sterling ter voltooij[ing] der rijks verdedigingsmiddelen.

Deze verklaringen moge eenige waarde hebben, m[aar] er zou nog een andere kunnen zijn, gegrond op h[et]geen de *Times* zegt van lord Cowley's benoeming. [...] melijk dat Engeland den Italiaanschen oorlog niet g[e]voerd hebbende, en een politiek van non-interventie vo[or]staande, dit land, redelijkerwijze, op het Kongres n[iet] zou mogen verschijnen, 'tgeen overigens met de alg[e]meene opinie strookt. Doch Engelands vriendschap[pe]lijke betrekkingen met het buitenland en Frankr[ijks] aandrang, veroorloofde het niet, zulk een streng [be]sluit te nemen.

Het kabinet te Londen heeft alzoo een middenw[eg] gekozen, dat is, zich zooveel mogelijk ter zijde [te] houden en in plaats van, zooals de *Times* aanvanke[lijk] wilde, de eerste rol op het Kongres te vervullen, [...] niet anders op tegenwoordig te zijn dan als getuig[e] en wel in den persoon van lord Cowley.

Mogt nu de *Times* in beide omstandigheden het o[r]gaan der bedoelingen van het Britsche kabinet zijn g[e]weest, dan zal waarschijnlijk de algemeene opinie [uit] die feiten afleiden dat Engeland zijn onmagt heeft [er]kend om vooraf door het meerendeel der Europesc[he] regeringen het volstrekte beginsel van non-interven[tie] te doen huldigen.

Intusschen is hier een telegram uit Londen ontva[n]gen die zekerlijk bevreemding moet wekken; want [er] wordt in gemeld dat de *Morning Post* verzekert [dat] lord John Russell Engeland op het Kongres niet [zal] vertegenwoordigen, terwijl de *Daily News* den wens[ch] uitdrukt dat òf sir J. Hudson òf lord Seymour die ze[n]ding vervulle. Hieruit zou kunnen worden afgeleid [dat] de zending van lord Cowley naar het Kongres nog g[een] beklonken zaak is.

Men verneemt overigens, dat er waarschijnlijk [...] onderscheiding tusschen de vijf groote mogendheden [en] de overige Staten, welke er aan zullen deelnem[en] waarvan gesproken is, niet zal worden in acht ge[no]men. Vooreerst zouden de eersten niet vooraf afzo[n]derlijk zitting nemen, en vervolgens de Staten, [van] minderen rang zich met hen vereenigen; maar al[le] gevolmagtigden zouden te gelijkertijd zamenkom[en]. Evenmin zouden de groote mogendheden zich het r[egt] hebben voorbehouden om twee vertegenwoordigers [te] zenden en de andere Staten er slechts een mogen [heb]ben. Allen, geene uitgezonderd, zijn vrij een of [twee] gevolmagtigden te benoemen; maar vermoedelijk [...] allen door twee diplomaten vertegenwoordigd wo[rden].

— De baron de Meneval, Fransch gezant aan het hof van Beijeren heeft zijn ontslag ingediend. Diep werd de diplomaat getroffen door het overlijden zijner vrouw en weldra zal hij naar Rome vertrekken om, na de noodige studiën, den geestelijken staat te omhelzen.

— Graaf d'Haussonville, die den bekenden brief tegens drukpersvrijheid geschreven heeft, neemt, ten einde zijne denkbeelden openbaar te maken, een huismiddel te baat sedert de *Courrier du Dimanche* en de uitgever Dubuisson eene waarschuwing ontvangen hebben. Hij liet zijn opstel op dezelfde drukkerij doen drukken, om het als brochure uit te geven. Toen het nieuwsblad de waarschuwing kreeg, stelde de schrijver er meer prijs op zijn werk onder een anderen vorm het licht te doen zien. De uitgever, vreezende zijn patent als uitgever te verliezen, wilde hiertoe niet besluiten schoon de heer d'Haussonville hem waarborgde voor de geldboete. Nu wil de graaf den heer Dubuisson een proces aandoen om schadevergoeding wegens het nadeel dat hij den schrijver veroorzaakt, door het willekeurig beletten der uitgave van zijn vlugschrift.

— In de Baskische provinciën is men zoo sterk tegen de loting, dat de regering te Madrid goedgevonden heeft het algemeen verzoek toe te staan om vrijwilligers op te roepen. De Baskische provinciën moeten 3000 rekruten leveren. De vrijwilligers ontvangen een handgeld van 4000 realen. Deze maatregel, zegt een verslaggever, is niet geschikt om Spanje tot een modernen constitutionnele Staat te vormen, terwijl de toegefelijkheid der regering jegens provinciën eene zekere zwakheid verraadt. De Biskayers zijn uitmuntende scherpschutters en reeds waren 3000 juistheidsgeweren voor hen te Luik besteld.

— Naar uit Turijn vernomen wordt, zou de terugkeer van den heer de Cavour in den Sardinischen ministerraad nog verre zijn van verwezenlijkt te worden. De *Opinione* zegt dat al 'tgeen deswege is aangekondigd, geen grond heeft. Ook zou, volgens uit Italië ontvangen brieven, zijne benoeming tot gevolmagtigde op het Kongres meer en meer betwist en waarschijnlijk de ridder Pesambrois met die zending van wege Sardinië belast worden.

ENGELAND.

LONDEN, 5 Dec. Men verzekert dat Engeland kennis zal nemen van de handelingen op het Kongres, door de tegenwoordigheid van zijnen gezant te Parijs. Dat zou zin zijn van het besluit hetwelk de ministers na eene langdurige beraadslaging genomen hebben.

Lord Palmerstons tegenwoordigheid in het Parlement is onmisbaar. Die vergadering zal den 24^{n} Jan. a. s. zitting nemen, en het kongres niet vóór den 15 kunnen bijeenkomen.

— De *New-York Daily Tribune* deelt het volgende mede: Een ingezetene uit Mississippi was te Sint-Louis in Missouri aangekomen, met het doel om eenige slaven voor zijne plantaadje te koopen. Onder het dertigtal door hem gekochte negers bevond zich ook een meisje van ongeveer 9 jaren, hetwelk blijkbaar van een blanken vader was. Die opmerking bragt den kooper onwillekeurig tot onderzoek, waaruit hem bleek, dat haar vader niemand anders was dan een hooggeplaatst persoon, die den staat Missisippi op het Kongres vertegenwoordigt. Haar moeder was eene kleurlinge, toebehoorende aan een ander, die haar vroeger voor eenigen tijd als slavin aan genoemden staatsman had afgestaan. Door een toevalligen zamenloop van omstandigheden bevond zich op dezelfde stoomboot, waarmede het kind naar het slavendépôt te St. Louis werd vervoerd, onder de passagiers ook haar vader. Deze sprak nog over haar met den handelaar, aan wien zij behoorde, verklaarde ten slotte, dat hij het kind gaarne van hem zou koopen, maar dat hij begreep, dat zijne tegenwoordige vrouw daarmede niet gediend zou zijn, en dat het derhalve met het kind maar moest blijven, zooals het nu eenmaal was. Het blad voegt er bij dat de korrespondent te St. Louis een zeer geloofwaardig man, den naam van den bedoelden volksvertegenwoordiger heeft medegedeeld en dat de redaktie zich bereid verklaart, dien op aanvrage te noemen.

— Uit New-York wordt, dd. 23 Nov., geschreven, dat de bezorgdheid voor een opstand ter bevrijding van den ter dood veroordeelden Brown, tot nu toe gebleken was ongegrond te zijn geweest. De voltrekking van het vonnis was op 2 Dec. bepaald, en men hield eene sterke afdeeling troepen in gereedheid om de rust te bewaren.

In den *Boston Transcript* leest men, dat de Chinezen bij het treffen aan de Peiho in het bezit van zwaar geschut waren, en de Yankees in den laatsten tijd een groot aantal stukken geschut van zwaar kaliber naar China hadden uitgevoerd, voor welke kanonnen goede prijzen bedongen werden.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 4 Dec. Uit Rome is per telegraaf de tijding ontvangen, dat 't konkordaat met de Regering van Baden gesloten, openbaar is gemaakt. 't Is gelijk dat met Oostenrijk en Wurtemburg gesloten.

BERLIJN, 5 Dec. Het volgende adres is volgens de *Preuss. Zeit.* uit Paderborn, aan den Prins-regent toegezonden:

„De ondergeteekende Katholieken naderen uwe K. H. met deze onderdanige bede: Het is uwer K. H. bekend welke plaats de beheerscher van den Kerkelijken Staat, onze H. Vader, in de Katholijke Kerk bekleedt, hoe hij in geloofszaken de band is, welke alle leden der Kerk verbindt, het middenpunt waar om zij zich scharen, het gezag waaraan alle Katholijken zich ootmoedig en gaarne onderwerpen, zoodra hij over eenigen twijfel in het geloof beslist heeft. Wij durven dit vrijmoedig voor een vorst betuigen, die de lastertaal niet hoort dergenen, die daarin eene voor den staat gevaarlijke losmaking der pligten van den onderdaan zien; voor een vorst, die met zijn helderen blik ontwaart, dat de verschuldigde gehoorzaamheid op het gebied der godsdienst niet wankelen kan, zonder tevens de gehoorzaamheid aan elke andere overheid te krenken.

„Men heeft het gewaagd de gewijde magt des Pausen aan te tasten; snoode handen hebben getracht haar te verscheuren; nog vooreerst den geestelijken band niet, die ons aan den H. Stoel knoopt, maar het wereldlijke gezag van den oudsten troon, welke het beginsel van regtmatige soevereiniteit vertegenwoordigt en beschermt. De revolutie wil het koninklijk purper van den schouders des oudsten heerschers scheuren, wiens regten de eeuwen geheiligd hebben.

„Koninklijke hoogheid! De Katholieken van alle volkeren hebben dien dolksteek in den Katholieken hartader diep gevoelt, twee honderd millioen Katholieken hebben met schrik en leedwezen de weeklagten huns Vaders gehoord! En welk een afgrond treft daar onzen blik! Wat zal, na die misdadige poging tegen den Romeinschen vorst, den loop der revolutie tegenhouden, welke sinds eeuwen de geesel der volkeren is? Welke omwentelingen zal het in Italië opgeworpen beginsel van vrije volkskeuze voortbrengen? Hebben de daar gepleegde gruwelen niet voor alle goddeloozen den weg gebaand om elken Staat en ieder volk tot oproer aan te zetten? Wie kan en mag het nu nog wagen het voorschrift onzer heilige godsdienst, dat men der overheid gehoorzaamheid schuldig is, te onderwijzen en te verdedigen, wanneer men de onderdaan elders vergunt, zijn door God gestelden vorst gehoorzaamheid te weigeren, zoodra hij dit goedvindt? Deze vragen welke de toekomst benevelen, komen voor den geest, wanneer gruwelen, als de Italiaansche, onder het oog van wettige mogendheden geschieden mogen. Deze punten zijn van hoog gewigt, wijl zij het beginsel der in Italië ontstane omwentelingen betreffen.

„Of het nuttig en noodig zij, dat de H. Vader tijdelijke magt bezit, om, buiten den invloed van eenige mogendheid, zijn pligt als opperpriester uit te oefenen, of en hoeveel waarde het beroep der pers om hervormingen heeft, welker noodzakelijkheid helaas het kenmerk aller menschelijke instellingen is, dit zijn vragen, die op den achtergrond treden, wanneer het om de vernieling der beginselen te doen is, waarop de geheele menschelijke maatschappij en alle Staten berusten; beginselen, zonder welke huis en hof voor alle gruwelen en eene voortdurende regeringloosheid openstaan; zonder welke de vorsten hunne troonen moeten verlaten, zoodra een hoop uitvaagsel hem vervallen verklaart.

„Dit zijn, Koninklijke Hoogheid, onze gevoelens, welke wij voor den troon van onzen ridderlijken, door Gods genade gestelden vorst nederleggen. Vol vertrouwen op de grootmoedigheid van Uwe K. H. en op de onderling verbonden belangen van vorsten en volken, verzoeken wij Uwe K. H. met al den invloed, welke Pruissen in Europa bezit, de regten te beschermen des H. Vaders, wiens smartelijk en voor de toekomst gewigtig lijden en lot onze harten met bezorgdheid vervullen."

Dit adres is aan de gezamenlijke Katholieke gemeenten van het Bisdom Paderborn medegedeeld, opdat ook zij daarmede den troon naderen.

ITALIE.

ROME, 27 Nov. De H. Vader heeft gisteren de voornaamste leden van het H. Kollegie bij zich ontvangen en een raad gehouden, welke eenige uren duurde. Men telde onder hen de kardinalen Antonelli, sekretaris van Staat; Mattei, deken; Patrizzi, vikaris van Rome; Barnabé, prefekt der Propaganda; Marini, de Pietro, della Genga, enz.

Wat met betrekking tot het regentschap van Midden-Italië geschied is, heeft een helder licht geworpen op de verstandhouding, waarin Napoleon met de revolutie staat. Napoleon wist door zijne agenten en zijn vriend Cipriani wat in de geheime genootschappen besloten was en heeft dienvolgens gehandeld. Napoleons invloed in Italië wordt door alles onweerlegbaar bewezen en om dien te behouden dienen hem drie zaken: de betrekkelijke zwakheid der Italianen, zijne zegepraal op Oostenrijk en het bezettingsleger. Hij kan er doen en laten wat hij wil en even als hij den prins van Carignan verhinderde het regentschap te aanvaarden, had hij zijn neef Pepoli kunnen beletten de Legatiën aan het pauselijk gezag te onttrekken. Even als hij Buoncompagni regent van Midden-Italië laat, onder voorwendsel van de orde te handhaven, had hij dat doel kunnen berekenen eenigen zijner regimenten te verplaatsen, zonder het stelsel van non-interventie te schenden.

De berigtgever, die de hier voorgaande opmerkingen maakt, meldt verder dat men in het Fransche leger van Midden-Italië niet tevreden is, wijl men niet begrijpt tot welke rol men gebezigd wordt, en hij vergelijkt het Frankrijk van voorheen met dat van heden. Eertijds kon men in de wettige vorsten vertrouwen stellen en er was eene Fransche staatkunde, even als er eene Engelsche is, welke, zij mogt goed of kwaad zijn, ten minste hare grondslagen had. Maar welke is de staatkundige overlevering van Napoleon III? Na revolutionnaire ondernemingen in de Romagna, te Straatsburg en te Boulogne heeft hij achter de grendels in ballingschap onzamenhangende ontwerpen gesmeed. Na zijn terugkeer in Frankrijk, zijne verheffing tot prezident en de duurste eeden van trouw aan de republiek is hij door zijne staatsgreep van 2 Dec. meineedig geworden. Na Keizer geworden te zijn heeft hij den vrede beloofd en zijn land in een oorlog zonder rezultaten geworpen. Na Orsini's aanslag, ofschoon weêr over vrede gesproken hebbende, begint hij in weêrwil van Europa, een oorlog en eindigt dien plotselings ten wille van Europa. Na pelgrimstogten in de Vendeé, betuigingen van gehechtheid aan den Paus en aanspraken vol godsvrucht, laat hij allerlei heiligschennis bedrijven, beveelt zijn gezant het kabinet van Rome met zijne onregtmatige eischen te vervolgen, dreigt te Bordeaux Pius IX aan de regeringloosheid over te geven door het terugtrekken zijner troepen en laat hem door graaf Walewski beleedigen in de cirkulaire van 5 November.

Indien onder die tegenstrijdigheden, vervolgt de berigtgever, groote bekwaamheden verborgen zijn, kunnen die niet dan noodlottig voor Europa worden.

De cirkulaire van graaf Walesky heeft de vrienden des H. Stoels zeer verontwaardigd, wijl daarin uitdrukkingen voorkomen, welke ten hoogste beleedigen zijn voor den Paus en doen beseffen, hoe de revolutionnaire bladen zich genoopt vinden, volgens dat voorbeeld, het hof van Rome te honen.

— Men schrijft uit Milaan aan de *Triëst. Ztg.*:

„Dat de Lombarden moeijelijk te besturen zijn, ondervindt de Piëmontesche Regering dagelijks. Er zijn hier partijen van alle kleuren, zelfs heeft zich eene Oostenrijksche gevormd, welke in een bekend koffijhuis bijeenkomt en hare gevoelens geenszins verbergt. De republikeinsche partij is, om getal en zedelijken invloed, de schrik der Regering. Duidelijk bleek dit toen Garibaldi's ontslag hier bekend werd. Als een loopend vuur werd het nieuws verbreid en spoedig doorliepen schreeuwende hoopen de stad, die zoo wel „leve de vrijheid!" en „weg met den Koning!" „weg met den verrader!" als „leve Garibaldi!" riepen. Velen verzamelden zich voor het paleis en gaven hunne ontevredenheid door fluiten en schelden lucht, terwijl in prentwinkels het voor de glazen hangende portret des Konings beschimpt en met slijk geworpen werd. Het garnizoen was in de kazerne. Hetzij dat het der beweging aan leiders ontbrak of nog niet rijp genoeg was, later ging zij in een dof gemor over. De Regering waagde het niet iemand in hechtenis te nemen, maar bleef lijdelijk toezien."

— In den *Monitore Toscano* leest men, dat de heer Buoncompagni den titel zal voeren van goeverneur-generaal over de ligue der Midden-Italiaansche Staten.

— De heer Ricasoli is te Florence terug gekeerd.

— Ondanks de duidelijke verklaringen van het *Giornale di Roma*, volhardt men in sommige politieke kringen in de meening, dat het Pauselijk goevernement de door het Fransche goevernement geëischte en noodig geoordeelde hervormingen zal invoeren, en dat de bepaalde hoop deswege aan den hertog de Grammont gegeven nog niet is ingetrokken.

BELGIE.

BRUSSEL, 6 Dec. Zaturdag jl. raapte een grenadier die voor den schouwburg in het park op wacht stond, een pakje van den grond en stelde het den kommandant van den wachtpost ter hand. Een oogenblik later stormde een heer uit den schouwburg en vroeg aan de aanwezigen of men iets gevonden had. De eerlijke grenadier haastte zich den heer gerust te stellen, door hem van zijn vond kennis te geven, die niet minder dan honderd duizend franken aan bankpapier bedroeg, en voor welker teruggave de verliezer den militair tot belooning „anderhalven frank" schonk.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 7 December.

BEVALLEN (3 Dec.): J. T. C. Scholte, geb. Engeringh, Z.

B. J. van Raven, geb. Kraft, D. — (4 Dec.): L. W. P. A. Westerwoudt, geb. Bruynen, D. — C. G. Schenk, geb. Wetters, D.

OVERLEDEN (1 Dec.): G. B. Schweitz, wed. A. Schmidt, 55 j. — (2 Dec.): H. C. de Boer, geb. German, 53 j. — (5 Dec.): G. J. van Ede, 34 j.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

	6 DEC.	4½ u.	gebl.
Amsterdam, Thesaurie . 5 pCt.	106⅞		
Nederl. Bank 4			
Nederl., Werkel. Schuld à 2½ pCt.	62⅞	63⅛	63
Dito Dito 3	74⅞	75	74⅞
Dito Dito 4	96⅞	97⅛	96⅞
Amortis. Syndik. . . . 3½	92¾		
Aand. Handel-Maatsch.			
Oost-Ind. Leening . . 4	95⅞	96	95⅞
Aand. Holl. Spoorweg. . .			
Leening idem 4½ pCt.			
Aand. Rijn-Spoorweg . 4½	100¾		
Maatschappij van Weld. 4			
België, Cert. Adm. B. bk. 2½			
Dito bij *Rothschild* . . 2½	51⅞		
Frankrijk, Certifikaten . 3			
Spanje, Obligatiën . . 1½	32 9/16	32 11/16	32 11/16
Dito 3	43¾		
Dito Binnenl. 3	42 5/16	42⅜	42 5/16
Amortisable Schuld . . .			
Bewijzen Coupon			
Crediet-Instel. bij *Prost & C°.* .			
Portugal, Obligatiën . . 3 pCt.	43¾	43 13/16	
Dito 1856/1857 . . . 3	42 3/16		
Dito Uitgestelde			
Rusl. Obl. bij *Hope en C°.* 5 pCt.	103⅞	104	
Dito bij idem 1828/1829 5	102⅛	102⅜	
Cert. bij idem 1831/1833 5			
Dito bij idem 1840 . . 4			
Dito bij *Stieglitz* . . 4	80 3/16	80 5/16	
Dito Nieuwe . . . 4			
Dito 5de Serie . . . 5	90	90⅛	90⅛
Dito 1855, 6de Serie . 5	99½	99¾	99¾
Dito adm. te Hamburg 5	89¼		
Dito dito te Londen . 5			
Dito dito dito . 4½	95¾		
Inschrijving in Assignat. 6			
Certifikaten van dito . 6			
Spoorweg Aktiën . . . 5			
Polen, Aand. 1835, fl. 500 *f*	157½		
Obligatiën . . . . . 4 pCt.	78⅜	78½	78⅜
Pruissen, Obligatiën . . 5	102½		
Aandeelen 1854 . . . 3½			
Oostenrijk, Obl. bij *Goll en C.* 5			
Dito dito 4	50¾		
Dito Metalliek . . . 5	54½	54 11/16	54⅝
Dito Rente Amsterdam 5	73¾		
Dito Nationale 1854 . 5	58 9/16	58 11/16	58⅝
Dito dito 2½	29	29 1/16	
Weener Bank-Aktiën . . *f*	844	846	
Dito Aand. fl. 250, 1839 .	282		
Dito dito 250, 1854 4 pCt.	271¾	274	
Beijeren, Spoorweg Aandeelen			
Napels, Cert. bij *Lam. en B.* 5			
Dito bij *Rothschild* . . 5			
Denemarken, Oblig. te Lond. 5	98⅜		
Dito 3			
Braziliën, Geldl. 1824 v. £ 100 5			
Dito 1839 van £ 100 . . 5			
Dito 1843 „ £ 100 . . 5	99⅝		
Dito 1852 . . . . . 4½			
Dito 1858 . . . . . 4½			
Sardinië 5			
Peru, Geldl. 1854 . . . 4½			
Dito te Parijs			
Ecuador, Oblig. 1855 . . 1	13	13 7/16	13⅜
Venezuela, dito 6 pCt. thans 3	26 15/16	27⅛	27⅛
Dito Uitgestelde . . . 1	14⅛	14¼	14¼
Grenada, Obligatiën . . 4	16 9/16		
Dito Uitgestelde . . .			
Mexiko dito 3	20 11/16	20¾	
Nrd-Amer., Ph. *Hope en C*, Lr. A			
Dito dito B			
Dito bij *Rothschild* . . 6 pCt.			
Amerik. Bank-Aktiën			
Illinois Spoorweg-Aandeelen .			
Dito Oblig. Constr. Bons. 7 pCt.	81⅜	81⅝	
Louisiana 5			
Griekenl., Obl. Geldl. 1825 5			

Handel-Maatschappij kontant —; dito Leening 1858 5 pCt. —; Russische Spoorweg volgef. 219½, 20; Hypotheek 4½ pCt. —; Fr. Oost. Spw. Oblig. bij Hope 3 pCt. —; 3 pCt. Russen 64; 2½ pCt. Divers datum 28 1/16.

Binnenlandsche fondsen minder geanimeerd; de Buitenlandsche waren, met uitzondering van Spanje, overigens allen iets vaster.

Koers van het Geld: Beleening 3 pCt., Prolongatie 3½ pCt., Diskonto 3 pCt.

VOORLOOPIG BERIGT DER BEURS van 7 December tot 3½ ure.

Nederl. Werkel. Schuld à 2½ pc. 62⅜; Aand. Handel-Maatsch. 125¾, Spanje, Binnenl. 3 pc. 42¼; Rusl. Obl. bij Hope en C°. 5 pc. —, Cert. bij Stieglitz 1855, 6de serie 5 pc. 100, Oostenrijk, Met. 5 pc. 54¾, dito 2½ pc. 29¼, dito Rente Amst. 5 pc. —, dito Nationale 1854 5 pc. 58¾.

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 6 Dec. België 2½ pc. 55¾; 4½ pc. 98½ p; Metal. 57¾ p; Nation. 61¾; Spanje 1½ pc. 32⅞; 3 pc. 43p.

PARIJS, 6 Dec. Rente kont. 4½ pc. —.—, in likw. 3 pc. 71.40; Credit mobilier 820.—; Fr.-Oost. Spoorw. 565.—; Russ. Spoorw. Aktiën —.—; Spanje 1½ pc. —; 3 pc. 43¼; Passive —.—; Rom. Leening —.

MADRID, 5 Dec. Spanje 3 pc. 44.10; 1½ pc. 34.—.

LONDEN, 6 Dec. Cons. 97¼ a —; Braz. 5 pc. —; 3 pc. Mexiko 22¼ a ¾; 4½ pc. Peru —; 3 pc. id. —; 4½ pc. id. doll. bonds —; Grenada uitgest. — a —; id. werkelijke — a —; 5 pc. Venez. 29¼ a ¾; 2½ pc. id. 15 a 15½; 5 pc. Port. — a —; 3 pc. Spanje 44¾ a 45¼; 1½ pc. id. 33⅜ a ⅝; Coupons — a —; Passive — a —; 4½ pc. Russen — a —; 5 pc. id. — a —; 2½ pc. Holland — a —; 4 pc. id. — a —; Illinois Shares 61 a 62; id. 7 pc. Oblig. 78 a 79; Sardinië — a —; Ecuador 13 a 14.

WEENEN, 6 Dec. Met. 5 pc. 72.80; 2½ pc. —.—; Nat. 78.80; Loten 1854 4 pc. 118; Bank-Aktiën 906; Noord-Baan-akt. —.—; Oostenr. Cred. Loten —; Cred. Anst. 206.80; O.-Fr. Spoorw.-akt. 277.50; Lomb. Venetiaans. —.—, Nieuwe —.—; Wissel op Londen 3/m. 12.37½; Parijs —.—; Frankf. 24½; Amst. —.—; Goud 24; Zilver —.

BERLIJN, 6 Dec. Metalliek 5 pc. 57⅝; Nationale 62⅜; Stiegl. 5de serie 94¾; 6de id. 104¾; Rusland 5 pc. —, Nieuwe 3 pc. 64⅝; Pruiss. Staats. 4½ pc. 104½; id. Nieuwe 5 pc —; Fr. Oost. Spoorw. 147; Credit 81¼; Wissel op Londen 3/m. 6 th. 17½, Parijs —, Hamburg —, Amst. zigt 141¾, 2/m. 141¼, Weenen 617½, Petersburg 96¼.

Wisselkoers.

2/m. Parijs	*f* 55 7/16	2/m. Livorno	*f* 38¼
Zigt „	55¾	„ Napels	78½
2/m. Bordeaux	55	3/m. Petersburg	167
½/m. „	55⅜	6/w. Weenen	91½
3/m. Madrid	240	„ Augsburg	99
„ Cadix	242	„ Frankfort	99¾
„ Sevilië	239	2/m. Hamburg	35 1/16
„ Bilbao	239	Zigt „	35¼
„ Lissabon	40⅜	2/m. Londen	11.60
„ Porto	40¼	Zigt „	11.65
2/m. Genua	45½	Rotterdam	¼

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 7 Dec.

Van Tarwe verkocht: 130 ℔ b. Poolsche *f* 300; 129 ℔ j. Nassau Dietze *f* 300.

ROTTERDAM, 6 Dec. Tarwe: 160/2 ℔ n. Bovenl. Ris *f* 290 a 295; 158/2, 159/2 ℔ dito *f* 280 a 290.

SCHIEDAM, 6 Dec. Gerst. Verkocht: 128/2 ℔ Libau *f* 186 3/m. — Moutwijn *f* 13.25; Jenever *f* 18,75; Amst. Proef *f* 20,— per Ned. vat zonder fust, zonder de belasting. Spoeling *f* 1,— per ketel.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 6 Dec. Van de Velde Smit, Raphaël, Curaçao. 7 Dec. Clarkson, Zr. Ms. stoomschip Amsterdam, Batavia.
HELVOET, 6 Dec. Buss, Tetta Margaretha, Londen.
BROUWERSHAVEN, 6 Dec. Hagers, Jan Daniël, Batavia.

UITGEZEILD:

TEXEL, 7 Dec. Zipp, Onderneming, Charlestown.
HELVOET, 6 Dec. Mellema, Maasstroom, Batavia.

Advertentiën.

Heden overleed, na voorzien te zijn van de Genademiddelen onzer Moeder de H. Kerk, de Wel-Eerwaarde Pater GERARDUS ENGELBERTUS SANDERS, in den ouderdom van ruim 75 jaren.

AMSTERDAM, 4 December 1859. (2079)

Let Wel.

Een fatsoenlijk **jong Mensch**, R. K. Godsdienst, op 20 jarigen leeftijd, bekend met de Fransche en Hoogduitsche taal, wenscht geplaatst te worden in het vak van **MANUFACTUREN**, des verlangend met eenige tegemoetkoming. Adres lett. B. met *franco* brieven bij den Boekh. W. MAARSCHALKERWEERD, te Utrecht. (2030)

Apothekers-Bediende.

A. P. JORRITSMA, Apotheker te Sneek, vraagt zoo spoedig mogelijk, tegen goed salaris, een geëxamineerd **Bediende**, of iemand die goed kan Recepteeren. Men adressére zich met *franco* brieven of in persoon, voorzien van getuigschriften. (2062)

K. WILLER'S KRUIDENOLIE.

Tien droppels daarvan, iederen morgen op het hoofd gewreven, bij eene wassching met laauw water en reiniging met eenen goeden schuijer, tweemaal 's weeks, bevorderen den groei van het Haar ongemeen en maken het krachtig, vol, glanzend en golvend. *f* 1.50 is de prijs van het fleschje.

Het Violet-Powder

is een welriekend Poeder, dat de daarmede ingewrevene huid ongemeen verfrischt, blank maakt en de liefelijkste geuren om zich heên verspreidt. Het is ook voor de luijermand zeer aan te prijzen. Het Pakje kost 40 Ct.

ENGELSCHE POEDERDOOZEN met Do[illegible] Kwasten.

De echte Tandzeep

van Dr. SUIN DE BOUTEMARD maakt de Tan[illegible] zuiver wit, zonder het émail aan te doen, bewaart voor ziekelijke aandoeningen en houdt den mond fri[illegible] Het stuk kost 40 Cts. en is toereikende voor een half[illegible]

De echte Dr. Borchardts-Zeep

is zamengesteld uit fijne aromatische en etheris[illegible] Oliën en delfstoffelijke bestanddeelen, verwijdert puis[illegible] schubben, levervlekken, zonnebrand, sproeten en [illegible] aan de huid door alle jaargetijden dat fluweelige, v[illegible] krachtige en frissche voorkomen, dat de schoonheid [illegible] zeer verhoogt. Men gebruikt ze met een wollen la[illegible] waarmede men de huid een- of tweemaal daags was[illegible] De prijs is 40 Cent.

The Ladies Toothpowder

hergeeft aan de Tanden het émail der jeugd, sterkt [illegible] Tandvleesch, bevestigt de Tanden, vrijwaart ze v[illegible] bederf, belet het afsterven der reeds aangestoken Tanden, en houdt den adem rein en frisch.

SCHUIJERS. Kleer-, Hoofd-, Tand- en Nag[illegible] schuijers, fluweel- en Hoedenschuijers, Sopha-, Ta[illegible] en Juweelschuijers.

KAMMEN. Alle soorten moderne Opsteekkamm[illegible] in kleine, bevallige modellen, effen en à jour, in schil[illegible] pad, caoutchouc en hoorn; Friseerkammen, Stofkammen, Zakkammen, Kammen met Schuijer en Spieg[illegible]

Fijne **ODEURS** van Delcroix, Price, Dema[illegible] son, fijne TOILETZEEPEN, sierlijk verpakt en [illegible] gemaakt, in de liefelijkste geuren. EAU DES CA[illegible] MES, van Marg. Grass. EAU DE COLOGNE.

HAARROLLEN voor de Impératrice, Rachel, Ba[illegible] deaux Renversés en andere Kapsels, het paar voor [illegible] en 90 Cents.

Zeer mooije en voordeelige PARAPLUIES.

VERKOOPHUIS en de bekende Dépôts. (208[illegible])

Bij J. J. Arkesteyn & Zoon

te *'s Hertogenbosch* komt van de pers, en is door he[illegible] alom verzonden:

ALGEMEENE GESCHIEDENIS DER LAATSTE TIJDEN,

strekkende tot onmiddelijk vervolg op het Handboe[illegible] der **Algemeene Wereldgeschiedenis**, doo[illegible] **G. F. WIEDEMANN**, 1e deel 3e aflevering; prijs i[illegible] groot 8vo à *f* 1.—, in 12mo à 90 Cts.

Zoo ooit een geschrift bij zijne *blijvende* waar[illegible] op dezen oogenblik ook *actuele* belangstelling ve[illegible] dient, dan voorzeker is het dit geschiedverhaal. In het dra[illegible] der verscheuring der Weener tractaten van 1815, in 1830 me[illegible] de verdrijving van Karel X van den Franschen troon begonnen, speelde men in 1848 en 1849, op verschillende Europ[illegible] sche tooneelen, doch vooral ook in Opper- en Middel Itali[illegible] eene rol, volkomen gelijkvormig aan die, welke wij in de[illegible] loop van het tegenwoordige jaar (1859) op hetzelfde terre[illegible] hebben zien uitvoeren; toenmaals zegevierden echter de goe[illegible] beginselen, terwijl men thans nog in bange verwachting ve[illegible] keert, opzigtelijk den overmoed der revolutionnaire overwel[illegible] gers. — In het aangekondigde werk vindt men de gebeurte[illegible] nissen dier gewigtige jaren (1848—49) tot in de kleinste bi[illegible] zonderheden, op eene zeer onderhoudende en bevattelijke wij[illegible] voorgesteld; terwijl de zeer matige prijs het voor iedere[illegible] toegankelijk maakt.

Nog hebben wij uitgegeven:

CHALLONNER, **Overwegingen voor alle da[illegible] gen des jaars**, opgedragen aan Mgr. VAN HOO[illegible] DONK, Bisschop van Breda. 4 dln 8vo. Prijs *f* 2.1[illegible]

Bij het aanstaande begin van het jaar vestige[illegible] zij de aandacht op dit zoo zeer geachte en gunstig be[illegible] oordeelde werk. (207[illegible])

Bij den Boekhandel C. L. VAN LANGENHUYSE[illegible] is van de pers gekomen en wordt verzonden:

HET DERDE DEEL, EERSTE GEDEELTE

VAN DE

KERKELIJKE GESCHIEDENIS

VOOR

ROOMSCH-KATHOLIEKEN,

BEWERKT DOOR

H. J. SONJEE,

R. K. Pastoor te Noordwijk.

(MET BISSCHOPPELIJKE GOEDKEURING.)

Prijs Eerste Deel *f* 2.90. Tweede Deel. *f* 2.75. Derde Deel, (Eerste gedeelte) *f* 2.10.

Het 3e deel beginnende met het zevende tijdvak [illegible] jaar 1517, *de Groote Scheuring door Luther* [illegible] m de uitgebreidheid in twee afleveringen uitge[illegible]

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN Drukker en Uitge[illegible]